

LALE TARA ÜMIT ÜNAL

İkisinin o hafif ama yoğun hali, bir anda içine alıyor sizi. O dakikadan sonra, tüm bu birikmişlikten, tazelikten, sevgi ve enerji akışından kurtulmanıza imkan yok. Aramızdan çıkan ama sanki ne buralı ne de dünyalıymışlar izlenimini veren, iki olgun ve ince ruh onlar. Gözleriyle gördüklerini, ruhlarıyla perçinleyip fotoğraflar, kıyafetler olarak sunuyorlar. Fotoğraf sanatçısı Lale Tara ve tasarımcı Ümit Ünal, bizim baktığımızın ötesini, sağını solunu, başka tarafını görüp yansıtabilen eşine az rastlanır iki özel sanatçı. Lale Tara'nın projelerine eşlik eden Ümit Ünal tasarımları, sanatçısının deyimiyle 'hikayelerinin tamamlayıcı unsurları'. Bu yürekten yakın ve bağlı iki dost, yaratıcılığın ve birlikteliğin dengesini konuştu.

Lale Tara: Seninle tanışmadan önce tasarımlarınla tanışıyordum. Arkasında kırk dört adet kopçası olan bir elbise beğenmiştim. 'Ben bunu giyemem, yalnız yaşıyorum' demiştim. Sen de bana; 'Tasarımlarım paylaşım içindir' dedin. İlk iletişimimiz buydu. İlk karşılaştığımızda yıl 2004'tü sanıyorum. Arkadaşımın üzerinde gördüğüm Ümit Ünal tasarımına hayran kalmıştım. Kendime zaman ayırabildiğim vakit, ilk yaptığım şeylerden biriydi senin giysini almak. İşte o kopçalı elbiseyi aldım ben. Ve kopçaların yapabildiğim kadarını yapıp, arkası açık aylarca üzerimde taşıdım o elbiseyi.

Ümit Ünal: Bir elbiseyi kopçaları açık giydiğinde bir kadın, onun yalnız olduğunu anlıyorsun. Ama yalnızlık cesaret isteyen bir şey. Birlikte uyuyabilecek, sevişecek insan bulmak çok kolay. Tüm bunları reddedip sadece ruhunun yalnızlığıyla ilgileniyorsan, işte bu önemli bir cesarettir. *Elizabeth* filminde kraliçeye birçok kişi giydiren mavi elbisesini. Güçlüdür, etrafı kalabalık görünür, ama yalnızdır. Sen de, Lale Tara ismiyle yalnız değilsin. Ama asıl özel olan Lale'yi tanımak. Ümit de çok sosyal ama çok yalnız.

LT: Biz bu sene ikinci defa buluşuyoruz, değil mi?

ÜÜ: Evet ama bu çok hoş ve disiplinli bir ilişki. Uzaktan takip ettiğim, 'İyi ki var' dediğim bir grup isim var. Sen de onlardan birisin. Kendi başına giden, kendi dünyası olan insanlara hayranlık duymuşumdur hep. Nasıl tanıştığımızı da hatırlıyorum. Kız kardeşim Sevtap ile başlamıştı önce dostluğunuz. Senin ne kadar özel biri olduğundan bahsetmişti. Tanıştığımızda anlamıştım neden özel olduğunu. Aldığın elbiseyle ilişki kuran, o kostümün ne demek istediğiyle ilgili fikirleri olan biriydin. Hatta senin koleksiyonun içinden çıkardığın bir parçayı, yeniden *Lale* ismiyle fuarlara götürdük. O en çok satan, en kabul gören kıyafetimiz oldu. Sonra şöyle bir oyun başladı aramızda: Sen yönetmendin, biz kostüm tasarımcıları. Senin birlikte yaptığımız işe sihirli bir şey yapmışız gibi tepki vermen, alışık olmadığım bir şeydi. Duygusal olarak sana aktım hep ve sonraki projelerinde de birlikte yer aldık.

Her işin şansa bırakıldığı bir ülkede seninle iş yapmak, bana gönül rahatlığı veriyor. Usta olmama rağmen, öğrenci olmayı yaşıyorum. Benim için bir başkalaşım öyküsü.

LT: Çok güzel dillendirdin her şeyi. Sen bu kadar mükemmel bir hissiyat içerisinde olmasaydın projelerimiz böyle sonuçlanmazdı. Dengeyi yakalamak çok önemli. Bir kurgu yaptığımız zaman, onu oluşturmak için kullandığımız elementlerden biri fazla öne çıktığında, hikaye dağılıyor. Dolayısıyla o dengenin korunması gerekiyor. Bu kolay değil. Hem dengenin korunması hem anlatımın kurgulanması gerek. O bakımdan, senin tasarımlarının değeri çok yüksek.

ÜÜ: İnsanlar birbirlerinin tavana ve tabana değdiği anlarını bildikten sonra, ilişkiler olgunluk dönemine giriyor. Az önce bana işimin dışında yaşamla ilgili bir dönemimi yaşayıp, yeni projeye öyle başlamak istediğini söylemiştin. Ben bu bahsettiğini üç yıl yaptım. Üç yıl hayatı dinledim ve sonra başladım. O yüzden ne demek istediğini çok iyi anlıyorum.

LT: Benim bütün projelerim içsel yolculukların birer parantezi, sonucu ya da başlangıcı oluyor. Yaşamımla iç içe bunları üretiyorum. Soluklanmaya, hayatın akıp gitmesine izin verersen, herşey çok daha heyecan verici oluyor.

ÜÜ: Kesinlikle. Bir gün Sevtap'a 'Ben burada duruyorum çünkü Ümit çok yoruldu, bundan sonrasında kendini vermeyeceğini hissediyorum. Onu yordum' demişsin. Ben bunu hiç kimseden duymadım. Gerçek bir yönetmen böyle olmalı diye düşünüyorum. Ama şu kadar da mütevazısın; eve gidiyor, sonra gözleri dolu dolu dönüyor ve 'Ben seni fotoğraflarken anladım. Bunu nasıl yaptın?' diye soruyorsun.

LT: Biliyorsun, projelere hazırlanırken bir toplantı yapıyoruz ve bu sözler bir anlatı oluyor. Asla bir story board olmuyor ama bir mood board olabiliyor. Sonra beni çağırıyorsun, projeyi gösteriyorsun ve ben anında ilişki kurabiliyorum. Bence bizim olması gerektiği gibi bir ilişkimiz var. Sen benim kullandığım bebeklerle tanışmadın bile. Mekanları sadece fotoğraftan gördün.

Ama yine de bana öyle fevkalade bir tasarım hediye ettin ki, ben mekana gidip onu yerleştirdiğimde, bir

kez daha senin aslında ne yaptığını, ne yapmak istediğini, projeye nasıl bir katkı olduğunu gördüm. O projenin tamamlayıcı unsuru sen oldun.

ÜÜ: Yaratıcılık egosantrik bir durum. Ama hepimiz çok çaresiz hissediyoruz kendimizi çoğu zaman. Bazen çok yeteneksiz olduğumuzu, kendimizi tekrarladığımızı ya da bir hiç olduğumuzu hissediyoruz. Ama var olduğumuzu hissetmek istiyoruz. Yaptığımız projelerde bir şeyi sevmek geriye kalan tek şey. Ben Lale Tara'yı seviyorum, önemli olan bu. Senden iyi ya da kötü bir şey duymak da, seninle kavga etmek de, aşkın içinde sana besleyeceğim duygular. Senden hoşlanabilirim, senden nefret edebilirim. Tüm duyguları yaşayabilirim ama geriye kalan tek şey seni seviyor olmam. Sen, bana sanatçı olmaktan önce, insan olduğumu hatırlatan ender insanlardan birisin.

LT: İyi ki varsın Ümit.
ÜÜ: Sen de öyle. Birçok insan Lale Tara'yı tanımadan onun eserlerini tanıyacak belki, ya da eserlerini tanımadan seni. Ama sen benim için Lale'm, Lale Tara'm ve Lale Tara'nın eserlerisin. ■

*Sanat anlayışları
aynı noktada,
dengede birleşiyor.*

MODA DOSTLARI

Moda ve sanat alanında özgün, sıra dışı işlere imza atan dokuz kişi, hayatlarının yaratıcılıkla eriyip birbirine karıştığı noktada bir araya geldi. SILA GÜVEN ÖZER

Fotoğraflar ERTUĞ AZAK